

עת"א 57166/07/17 - יובל אייזנקוט, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 57166-07-17 אייזנקוט(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	יובל אייזנקוט,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית לשלול את חופשותיו לתקופה של 6 חודשים.

טענות העותר מכוונות נגד משטרת ישראל בלבד. העותר מצייין כי אין לו כל טענות נגד התנהלות גורמי הכלא - כלא צלמון, או נגד מי מגורמי שב"ס.

ביום 12/7/17, לאחר שימוע שנערך לעותר, החליט מפקד הכלא להקפיא את חופשותיו למשך 6 חודשים.

העותר טוען כי במהלך השימוע שוחח מנהל הכלא, בנוכחותו, עם השוטר שערך ביקור בכתובת בה היה אמור העותר לשהות במהלך חופשותיו בליווי ערב צמוד, כפי שנקבע בתנאי החופשה.

העותר טוען כי השוטר עמו שוחח המנהל, טען בפני המנהל דברים שניתן להוכיח כי אינם נכונים. ביום 7/7/17 לא נערכה ביקורת בכתובת העותר. לטענתו, הוא שהה בכתובת שמסר, בלוויית ערב. עוד טוען העותר כי השוטר לא עשה כל ניסיון לאתרו או את הערב בטלפון, לפי מספרי הטלפון שמסר העותר בטרם יציאתו לחופשה.

העותר מבקש שבית המשפט יורה למשטרת ישראל להציג מסמך, מזכר או דוח פעולה עליו הוא חתם במהלך הביקורת.

לחלופין, להורות למשטרה לנמק מדוע לא בוצע נוהל מעצר בעקבות הפרת התנאים המוכחשת.

בבקשה נוספת שהוגשה לאחר הגשת העתירה ביקש העותר שיינתן צו למשטרת ישראל להמציא דוחות בדבר איכוני ניידת משטרה שהיו בקרבת ביתו בתאריכים 7/7/17 - 8/7/17.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 16 שנה לאחר שהורשע בעבירות אינוס ובעילה שלא כחוק. מועד תום

ריצוי עונש המאסר 18/10/20, מסווג לקטגוריה ב/1.

כתב התשובה

העותר יצא ביום 7/7/17 לחופשה בתנאים, בת 72 שעות, אחד מתנאי החופשה קבע שבכל מהלך החופשה עליו להיות מלווה בערב צמוד שאושר על ידי המשיב (אחד משני אחיו).

במהלך תקופת החופשה נערכו 3 ביקורות לעותר: האחת, ביום 7/7/17 בשעה 17:55, ושתיים נוספות ביום 8/7/17 : בשעה 07:55 ובשעה 05:55 (ב"כ המשיב ציין בדיון כי נפלה טעות דפוס בכתב התשובה בהתייחס לשעת הביקורת ביום 8/7/17, במקום 17:55 שנכתב בטעות, צריך להיות 05:55).

השוטר שביצע את הביקורות רשם דוחות פעולה, בהם נרשמו גם תגובתו ודבריו של העותר. בשלוש הביקורות שבוצעו נמצא כי העותר הפר את תנאי החופשה בכך ששהה ללא ליווי ערב צמוד.

ביום 8/7/17, **רק לאחר** שבוצעו שלושת הביקורות התקשר העותר לכלא ומסר כי בעקבות תאונה בה היה מעורב הערב המלווה הצמוד, הוא נותר ללא ערב. באותו יום חזר העותר, מיוזמתו, לכלא בשעה 15:45.

ההחלטה על הקפאת החופשות התקבלה לאחר שימוע, בהתאם לפקנ"צ החופשות.

דין

סעיף 1.א. לפרק יב' לפקנ"צ 04.40.00 שכותרתו "הפרת תנאי חופשה" קובע :

"הפר אסיר אחד מתנאי החופשה שנקבעו, יוקפאו חופשותיו למשך 6 חודשים מיום הפרת התנאי..."

הסעיף קובע כי החלטת מפקד בית הסוהר או סגנו תתקבל רק לאחר שיתאפשר לאסיר לטעון את טיעונו בכתב. ההחלטה המנומקת תובא לידיעת האסיר, במסגרת ראיון בכתב.

הסמכות לקבוע האם היתה הפרה של התנאים הינה של הגורם המנהלי - מפקד הכלא. בית המשפט איננו בא במקום מנהל הכלא. תפקידו של בית המשפט, במסגרת העתירה, הוא לבחון האם ההחלטה עומדת במבחני הסבירות הנדרשים מהרשות המנהלית.

על פי "פקנ"צ החופשות" כל חופשה של אסיר מותנית בתנאים מתוך רשימת התנאים המפורטת בנספח והמותאמת לכל אסיר באופן פרטני בהתאם לנסיבותיו. העותר איננו מלין נגד התנאי וטוב שכך, נוכח העבירות החמורות בגינן הוא מרצה את עונשו.

בחוות דעת משטרת ישראל, אשר צורפה כנספח לכתב התשובה, מצוין כי המשטרה ביצעה ביקורת לעותר במסגרת

תפקידה, על מנת לוודא שהאסיר מקיים את תנאי החופשה שנקבעו. כאשר נשאל על ידי השוטר היכן הערב הצמוד שלו, השיב כי אמו היא הערבה, כמפורט במסמך של יחידת השטח שצורף לחוות הדעת. אמו של העותר לא אושרה כערב.

בביקור ביום 8/7/17 בשעה 05:55 שוב נמצא העותר עם אמו בלבד. בביקור השלישי ביום 8/7/17 שוב נמצא העותר עם אמו, ואז הזעיק את אחיו למקום.

בחוות הדעת צוין כי בתגובה לטענת העותר כי לא היתה ביקורת של שוטרים אצלו ואף אחד לא פקד את ביתו ואפשר לבדוק את מצלמות האבטחה, הוצגו דוחות של משטרת ישראל.

נספח נוסף לכתב התשובה הוא **"טופס שימוע לאסיר החשוד בהפרת תנאי חופשה"**, שם מפורטים פרטי האירוע, דברי האסיר והסבריו והחלטת מפקד בית הסוהר המציין בנימוקי החלטתו כי בוצעה שיחת אימות עם השוטר וזה אימת את הביקור ואת הפרטים.

כמו כן, צורף מזכר של השוטר שערך את הביקורת ביום 8/7/17 בשעה 05:55 בו מצוין כי האסיר נמצא רק עם אמו בלבד ללא ערבים נוספים כנדרש.

מזכר על הביקור מיום 8/7/17 בשעה 07:55 שם מצוין השוטר שהאסיר שהה בתוך ביתו בסלון הדירה בנוכחות אמו ובמהלך עריכת הביקורת הזעיק האסיר את אחיו.

במזכר מיום 7/7/17 מצוין השוטר :

"בוצעה ביקורת בביתו של יובל. הנ"ל היה ביחד עם אמו בלבד, נשאל למה אין ערב בבית, מסר שאמו היא הערבה שלו".

כעולה מהאמור, שינה העותר את גרסתו בפני עורך השימוע לעומת דבריו בפני השוטר שביקר במקום. במסגרת העתירה והדיון טען העותר שלא נערכה לו ביקורת כלל.

עורך השימוע העדיף את דברי השוטר על פני גרסתו המשתנה של האסיר. לא מצאתי בכך כל פגם.

זה המקום להזכיר כי מנהל בית הסוהר כרשות מנהלית איננו כפוף לכללי הראיות הרגילים, כי אם ל"כלל הראיה המנהלית", לפיו רשאית רשות מנהלית לקבל כל ראיה שאדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי וסומך עליה (בג"צ 9993/03).

אין צורך להכביר מילים על החשיבות של קיום תנאי החופשה. דווקא התנאים שנקבעו מאפשרים לשב"ס גמישות והתחשבות במתן פריווילגיות לאסירים, זאת בהסתמכם על כך שהאסירים יקיימו את התנאים שיש בהם להפחית מהמסוכנות שיש ביציאתם לחופשה.

העותר הפר את התנאים, הפר את האמון שניתן בו ואין לו להלין אלא על עצמו.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.